

τέρα ἀνύπανδρον, ἢ συνήθεια τοῦ τόπου δίδει εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφόν νὰ προικίσουν τὴν ἀδελφήν των καὶ νὰ τὴν ὑπανδρεύσουν, καὶ ἐὰν δὲν ἀρκεῖ ἡ τῶν γονέων περιουσία, θέλει προσθέσουν καὶ ἐξ ἰδίων των διὰ νὰ τὴν προικίσουν καὶ νὰ τὴν ὑπανδρεύσουν, ὡς τὸ χρέος των ἀπαιτεῖ.

Η'. Περὶ δὲ τοῦ ὀγδόου ζητήματος λέγομεν· ἡ προῖκα ὅπου ἤθελε λάβῃ ἡ γυνὴ μόνον τὴν διοίκησιν θέλει ἔχει ἐκ τοῦ ἀνδρός, ἄνευ δὲ τῆς οἰκιοθελήσεως τῆς γυναικὸς δὲν δύναται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς νὰ πωλήσῃ ἢ χαρίσῃ τὸ οὐδέν, καὶ ἐὰν ἡ γυνὴ ἤθελε πωλήσῃ ὅποιονδήποτε μέρος ἐκ τῆς προικὸς της καὶ ἤθελε ἀγοράσῃ εἴτε χωράφι, εἴτε ἀμπέλι, εἴτε κινητόν, εἴτε ἀκίνητον, αὐτὸ θέλει γνωρίζεται διὰ κτῆμα ἰδικόν της.

Τῆς 5 Ἰουνίου 1833 Κρεμαστὴ

Οἱ ὑποφαινόμενοι

ἡ κοινότης ὅλοι ὁμοῦ σὺν τῶν πέριξ κατοίκων

Ὁ Δημογέρον

Ἀναγνώστης Παππᾶ Μιχαλόπουλος

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

τὴν 15 Ἰουνίου 1833 Ἐν

Ἐπιδαύρῳ Λιμηρᾷ

(Τ. Σ.) Ὁ Εἰρηνοδίκης

Γεώργιος Δεσποτόπουλος

Ὁ Γραμμ.

Ἀγαπητὸς Ἰωαννίδης

35. ΒΑΤΙΚΑ (ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ)

Πρὸς τὴν Ἐπαρχ. Δημογεροντίαν Μονεμβασίας.

Οἱ Δημογέροντες τῆς κωμοπόλεως Βατίκων.

Ἐλήφθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 1849 πρόσκλησις τῆς Δημογεροντίας ταύτης μετὰ τὴν ἀντίτυπον ἐπισυναπτομένην ὑπ' ἀρ. 330 τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σ. Γραμματείας, ζητῶντας καθ' ὅλα τὰ ἄρθρα διὰ νὰ λάβῃ πληροφορίας τὰ περὶ συνηθειῶν τοῦ τόπου μας· ὅθεν κατὰ χρέος ἀπολογούμεθα καθ' ὅλα τὰ ἄρθρα.

Ἄρθ. Α'. Ὅταν ἀποθάνῃ τις ἀδιάθετος (χωρὶς διαθήκην), ἡ συνήθεια τοῦ τόπου μας εἶναι, ἂν ἀφήσῃ κληρονόμους ἀρσενικοὺς τε καὶ θηλυκοὺς, τὰ μὲν ἀρσενικὰ παιδιὰ λαμβάνουν ἐξ ἴσου μερίδιον· τὰ δὲ θηλυκὰ κατὰ χρέος προικίζονται παρὰ τοὺς ἀδελφοὺς ἀπὸ τὴν ἀπομείνασαν κατάστασιν τοῦ πατρός των.

"Αρ. Β'. "Αν οἱ γονεῖς ἔχουν ἕνα ἕως τέσσαρα τέκνα, ἡ συνήθεια τοῦ τόπου μας εἶναι νὰ μοιράσουν ἐξ ἴσου ὅλα τὰ τέκνα, χωρὶς νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ τὸ παραμικρὸν ἄλλος συγγενής.

"Αρ. Γ'. "Αν ἀποθάνῃ τις ἀδιάθετος ἡ συνήθεια τοῦ τόπου μας εἶναι, ἂν ἔχη κατιόντας συγγενεῖς, ἤγουν παιδιά, ἐγγόνια κτλ. τὸν κληρονομοῦν αὐτοί, δηλ. οἱ κατιόντες· ἂν δὲν ἔχη κατιόντας καὶ ἔχη ἀνιόντες, τὸν κληρονομοῦν οἱ ἀνιόντες, ἤγουν γονεῖς, πάπποι ἢ μᾶμμαι· ἂν δὲν ἔχη καὶ ἀνιόντες τὸν κληρονομοῦν οἱ πλάγιοι συγγενεῖς, ἤγουν ἀδελφοὶ καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν· ὅταν τέλος δὲν ἔχει κανέναν συγγενῆ, ἡ περιουσία του διαμοιράζεται εἰς τρία μερίδια, τὸ μὲν ἐν μερίδιον δίδεται διὰ ψυχικὴν του ὠφέλειαν εἰς τὰς ἐκκλησίας, ὀρφανὰ κλπ., τὰ δὲ ἄλλα δύο μερίδια τὰ κληρονομεῖ ἡ Ἐπικράτεια.

"Αρ. 4. "Αν τὸ ἀνδρόγυνον εἶναι ἄτεκνον καὶ ἀποθάνῃ ὁ εἰς τῶν συζύγων ἀδιάθετος, τὸν κληρονομοῦν οἱ νόμιμοι συγγενεῖς του κατὰ τὸ τρίτον ἄρθρον αὐτὴ εἶναι ἡ συνήθεια τοῦ τόπου μας, ὅχι ὁ ἐπιζῶν σύζυγος καὶ ἔχει διαθήκην ἀπὸ τὸν ἀποθανόντα· ἡ συνήθεια τοῦ τόπου μας, εἶναι νὰ τὸν κληρονομῇ ἡ Ἐπικράτεια, μόνον ὅμως διὰ δύο μερίδια, τὰ δὲ ἄλλα δίδονται διὰ ψυχικὴν του ὠφέλειαν.

"Αρ. 5. "Όταν οἱ γονεῖς, δηλαδή πατέρα καὶ μητέρα, ἔχουν τέκνα ἀρσενικά καὶ θηλυκὰ τὴν ἔχουσαν περιουσίαν τῶν γονέων τους ἡ συνήθεια τοῦ τόπου μας εἶναι νὰ τοὺς κληρονομοῦν καὶ τοὺς δύο γονεῖς ἐκ συμφώνου, χωρὶς νὰ διαλύονται τὰ μὲν θυλικὰ τὴν μητέρα καὶ τὰ ἀρσενικά τὸν πατέρα, ἀλλὰ τὰ τέκνα συμφώνως κληρονομοῦν καὶ τοὺς δύο γονεῖς καὶ μοιράζονται ἐξ ἴσου.

Τὰ περὶ προικὸς

"Αρ. 6. "Εὰν ἡ ὑπανδρευθεῖσα γυνὴ καὶ λαβοῦσα τὴν προῖκα της καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων της, ἡ συνήθεια τοῦ τόπου μας εἶναι ὅταν ὑπανδρεύσῃ τὸ θηλυκὸν καὶ τὸ προικίσῃ, δὲν δύναται πλέον νὰ λάβῃ κληρονομίαν ἀπὸ τοὺς γονεῖς, ἀλλὰ μένει μόνον μὲ τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτὴν προῖκα, ὅχι καὶ δὲν ἔχει ἄλλο τέκνον, τότε τὸν κληρονομεῖ αὐτὴ καὶ μένει κληρονόμος εἰς ὅλην τὴν περιουσίαν τῶν γονέων της.

"Αρθ. 7. "Αν ἡ θυγάτηρ μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων της καὶ ἔχη ἀδελφούς, ἡ συνήθεια τοῦ τόπου μας εἶναι νὰ τὴν ὑπανδρεύουν οἱ ἀδελφοί· καὶ νὰ τὴν προικίσουν μ' ὅποιον τρόπον δύνανται, ὡς καθὼς νὰ ἦτο καὶ ὁ καθ' αὐτὸς γονεύς· καὶ προικίζοντάς των δὲν ἐνέχεται τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τὴν περιουσίαν τῶν γονέων της, ἀλλ' εἶναι τέλειοι κληρονόμοι οἱ ἀδελφοί.

"Αρ. 8. "Αν ἡ δοθεῖσα προῖξ τῆς γυναικός, καὶ ὁ ἄνδρας ἔχει τὴν διαχείρησιν τῆς προικὸς καὶ τὴν ἐπιστατεῖ, ἀλλ' οὔτε αὐτὸς οὔτε ἡ γυνή, ἥτις τὴν ἔφερεν εἰς τὸν συζυγικὸν οἶκον, καὶ θελήσῃ τις ἐξ αὐτῶν νὰ τὴν ἐκποιήσῃ ἢ νὰ τὴν πωλήσῃ ἢ τὴν

χαρίσην χωρὶς νὰ εἶναι καὶ τὰ δύο μέρη σύμφωνα δὲν ἤμποροῦν νὰ ἐκποιήσουν τὸ παραμικρὸν πρᾶγμα, οὔτε κανεὶς λαμβάνει τὴν ἐκποίησην αὐτῶν, ὅταν ὁμῶς εἶναι σύμφωνα καὶ τὰ δύο μέρη, τότε γίνεται ἡ ἐκποίησης τῆς αὐτῆς προικός, τόσον τοῦ ἀνδρὸς καθῶς καὶ τῆς γυναικός.

Αὗται αἱ συνήθειαι ὑπάρχουν εἰς τὸν τόπον μας ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦδε, καὶ κατὰ χρέος εἰδοποιεῖται ἡ ἐπαρχ. Δημογεροντία αὕτη πρὸς πληροφορίαν της, διὰ νὰ τὸ ἀναφέρῃ ὅπου ἀνήκει.

Ἐν Λάχῃ τῇ 6 Μαΐου 1833

Οἱ Δημογέροντες

Π. Μιχαλέτος

Δημήτριος Κοκκινάκης

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Τῇ 15 Ἰουνίου 1833 Ἐν Ἐπιδαύρῳ Λιμηρᾷ

(Τ.Σ.) Ὁ Εἰρηνοδίκης

Γεώργιος Ε. δεσποτόπουλος

Ὁ Γραμματεὺς

Μ. Ἰωαννίδης

36. ΦΑΝΑΡΙΟΝ

Κώδηξ περιέχων τὰς ἀναλύσεις προσφερθεισῶν παρὰ τῶν προκρίτων καὶ εἰδημονεσιτέρων τῆς ἐπαρχίας Φαναρίου ἐπὶ τῶν ὀκτὼ αἰτημάτων τῆς ὑπ' ἀριθ. 330 ἐγκυκλίου τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ζήτημα πρῶτον

Ἀποθανόντων τῶν γονέων ἀδιαθέτων τὰ τέκνα διαμοιράζουν τὴν περιουσίαν των ἐξίσου καὶ οἱ μεγαλύτεροι καὶ οἱ μικρότεροι, τὰ δὲ θηλυκὰ δὲν ἐμβαίνουν εἰς κληρονομίαν, διότι ἄλλα μὲν ὑπανδρευμένα ἔλαβαν τὴν προῖκα των, ἄλλα δὲ ἀνύπανδρα τὴν ὑπανδρεύουν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν.

Ζήτημα Δεύτερον

Τοιαύτη παρατήρησις εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας ποτὲ δὲν ἔγεινεν, ἐπειδὴ οἱ γονεῖς, εἴτε πολλὰ εἴτε ὀλίγα παιδιά ἔχουν, εἴτε μὲ διαθήκην εἴτε χωρὶς διαθήκην ἀποθάνουν, ἀφίνουν εἰς τὴν διαθήκην (ἂν κάμπος) (sic) μέρος τοῦ πράγματός των εἰς ψυχικά των, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μένει εἰς τὰ ἀρσενικά παιδιά.

